

Internationell post doc vid Antwerpen University, Belgien

För närvarande gör jag internationell post doc sedan oktober 2013 vid Translational Cancer Research Unit (TCRU)/ Sint-Augustinus Ziekenhuis, Antwerpen University i Belgien.

Jag hade redan under min doktorandperiod (enheten för kirurgi, Umeå Universitet) som jag varvade med klinisk tjänstgöring som ST-läkare vid kirurg centrum, NUS bestämt mig för att åka på en post doc utomlands. Så det första det handlar om är att faktiskt bestämma sig för att man vill genomföra det. Det var det första och viktigaste steget.

Därefter funderade på vad jag ville jobba med. Min avhandling baserades på translationell forskning rörande extracellulär matrixs betydelse vid kolorektala levermetastaser och det var detta jag ville fortsätta med. Jag hade spenderat en kortare tid på ett labb vid Harvard som jobbade med matrix forskning där P.I nu flyttat till M.D Anderson Cancer Center, Tx, USA. Jag hade också bjudits in utav en grupp vid Köpenhamns Universitet som jobbade med levermetastaser.

Under avhandlingen hade jag dock kommit över ett forskningsområde som grundades av Dr. Vermeulen, en Belgisk patolog. Han beskrev år 2001 de olika växtsätten i KLM som jag sedermera implementerade i min avhandling. Där fann vi ju att det var i princip enbart patienter med ett visst sorts växtsätt som hade betydelse för om patienterna botades av operationen eller inte. Jag kontaktade denna Belgiska grupp som bjöd ned mer för att träffa dem för att diskutera ett evt. post doc projekt i januari 2013. För det var just inom detta område jag ville fördjupa mej, då jag redan hade startat upp studier på hemmaplan inom detta fält.

Initialt var deras önskan att jag skulle stanna 4 år. Jag hade dock bestämt mig för att ge post docen maximalt 1-2 år på heltid för att sedan återvända till Umeå och slutföra min ST. Vi enades om att jag skulle börja min post doc i Belgien, mellan 1-2 år och satte igång med att planera själva projektet som rör RNA sekvensering utav levermetastaser för att avslöja hur de olika metastasmönstren skiljer sig åt vad gäller genomet. Vidare skulle också projektet involvera att ta fram en modell för att försöka klassificera metastasmönstret med imaging i djur-modell. Målet var att vidareutveckla mina kunskaper inom området, då jag inte aktivt jobbat med bioinformatik tidigare.

Därefter påbörjade jag att ansöka om medel för detta. Initialt fick jag mindre stipendier och anslag som gjorde att jag kunde åka iväg hösten 2013 och skulle klara av att försörja mej lönemässigt i minst 8 månader. Min ordinarie arbetsgivare gav mej tjänstledigt och stöttade mitt beslut att åka till 100 %. I december 2013 fick jag besked att jag beviljats Vetenskapsrådets Post Doc anslag, vilket därmed gav mej en trygg ekonomisk grund att stå på.

Bostad sökte jag efter via nätet och hade turen att komma över en mycket fin tvåa komplett möblerad i närheten av sjukhuset. I övrigt kontaktade jag Belgiska ambassaden kring regler för att arbeta där, vilket var ganska okomplicerat då man inte behöver visum inom EU. Jag magasinerade alla mina ägodelar, hyrde ut lägenheten i andra hand och ställde av bilen. Försäkring rörande arbetet har jag genom min arbetsgivare (Umeå Universitet) och jag har utökat min hemförsäkring med en påbyggnad som i princip fungerar som en utökad reseförsäkring (eftersom jag fortsatt är formellt skriven på min hemadress i Sverige).

De första månaderna har framförallt ägnats åt att orientera sig och hitta. Efter 3-4 månader har jag börjat känna mej hemma, klarar holländskan hjälpligt (även om engelskan mest används). Det är annorlunda att arbeta vardagar fasta tider och som

regel vara ledig på helgen. Vi jobbar måndagar 08.30- 20.00 och Tis-fre 09.00-17.30. Övrigt engagemang på valfri basis ;)

Belgien är ganska hierarkiskt i jämförelse med Sverige och det gäller nog både inom akademien och sjukvården. Det fungerar bra att arbeta här även om jag inser att vi på många sätt har det väldigt bra hemmavid. Det har också tagit sin tid att faktiskt komma igång med projekten, då det är viktigt att man knyter kontakter. Jag skulle säga att de första 3-4 månaderna har ägnats åt att komma igång och starta upp. Nu har jag etablerat flera samarbeten och andra projekt som löper parallellt med post doc projektet. Redan efter 5 månader är jag faktiskt nöjd med att jag tog chansen att åka iväg.

Socialt så umgås man mycket med sina arbetskamrater och träffar nya vänner genom den akademiska världen. "Fika" är nu ett självklart begrepp på labbet. Att sedan befinna sig i hjärtat av Europa och ha Amsterdam, London och Paris runt knuten gör ju också att helgerna inte är svåra att fylla. Till detta kommer ju också de egna vännerna och familjen som vill hälsa på.

Slutligen vill jag säga till er som läser detta att ni skall ta chansen att åka iväg! Att ronda avdelningar, joura och bemanna akuten kan ni göra resten av era liv. Har man möjligheten att åka iväg för ett arbete utomlands, gör det medan ni kan. Det brukar som regel bli svårare med åren och glöm inte, att man ångrar sällan de chanser man tog, utan de man inte tog!

/Hanna Nyström

ST-läkare, kirurgcentrum, Norrlands Universitetssjukhus
Post doktoral forskare vid Translational Cancer Research Unit, Sint-Augustinus
Ziekenhuis, Antwerpen University, Belgien.

Kontakt: hanna.nystrom@umu.se